

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio IV. An ex eo, quòd Parochus sit invitus & protestetur, se nolle
esse restem, Matrimonium reddatur clandestinum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

tere valeat, cum id nullibi sit prohibitum? Suffragatur rursus recepta praxis & consuetudo, vi cuius videmus, Studiosos in Academijs, mercenarios famulos &c. qui solum habent quasi-domicilium, a Parochis locorum Matrimonio copulari.

Ad Rationem 1. in contrarium 2. *Neg. maj.* quamvis enim verum domicilium & strictè tale non sit ibi sortitus Paris, ad quod figendum requiritur præter habitationem actualiter ceptam animus perpetuo manendi in tali loco, acquisivit tamen quasi-domicilium per hoc, quod accesserit ad hanc Universitatem cum animo per notabile tempus manendi & studiis vacandi, uti solent Studiosi, qui juxta omnes nanciscuntur quasi-domicilium, subjiciuntur legibus, fiunt incolæ, & non sunt hospites vel peregrini, qui sine animo per

notabile tempus manendi accedunt aliquem locum, licet forte per accidens & præter intentionem posita diu aut per integrum annum ibi hæreant. Ad 2. ibi Pontifex loquitur de habitatione in loco ex causa colendi turis, & recreationis, sine animo per notabilem anni partem ibi permanendi, sed cum intentione mox revertendi ad proprium domicilium: qui sic exiit in loco, utique parochianus non efficitur: bene tamen, qui accedit locum cum animo per notabile tempus ibi subsistendi, & hoc pacto sortitur quasi-domicilium. Ad 3. *N. Conf. & paritatem.* Ratio negandi patet ex primis dictis, quia prior nullum, posteriores autem non quidem veram, ad quod redire fors cogitant, sortuntur, tamen quasi-domicilium.

Q U Æ S T I O. III.

An ex eo, quod Parochus sit invitus, & protestetur, sequatur, ut non sit testis, Matrimonium reddatur clandestinum?

SUspicis forte reddi clandestinum 1. Quia à Trident. Parochus requiritur tanquam testis: sed

si protestetur contra hoc, & nolit esse testis, testis non est, nec validum fert testimonium, quia actus non

non operantur ultra intentionem agentium, ut habet commune brocardicum. 2. Quia non attenditur, quod fit casualiter & incidenter. *l. 4. ff. de reb. cred. & qui casualiter adest, adesse seu praesens negotio esse non censetur. Arg. l. 78. §. fin. ff. de Legat. III.* Sed in hac facti contingencia Parochus fuit praesens casualiter, ac prorsus incidenter, & contra intentionem parochi Paris & Helena se mutuo attentarunt in conjuges accipere. 3. Quia, ut Matrimonium legitime probetur, & non sit clandestinum, testes debent formaliter adhiberi, ut habent declarationes Cardd. apud Boslium & Pontium: sed non adhibentur formaliter, nisi prius sint rogati ad ferendum testimonium: ergo testes Matrimoniales, ac praecipue Parochus, debent esse rogati, & non invitati. *Confirmatur: in Testamentis testes debent esse rogati, & non invitati, alias sunt invalida, tanquam debita solemnitate substantiâ destituta. l. 21. C. de Testam.* ergo etiam in Matrimoniis, cum sit eadem ratio, nempe exigentia boni publici, ut nimirum Ecclesiae quam certissima fieri possit fides de contractis Matrimoniis.

His autem nequaquam obstantibus tenenda est negativa cum Sanch. *l. 2. d. 39. n. 9.* & communi forte omnium. Ratio 1. petitur ex Tridentino, quod *s. 24. c. 1. de res. matrim.* ad solennizandum

Matrimonium praecise requirit praesentiam Parochi, & testium duorum vel trium absque ulla alia conditione aut qualitate; modo nempe parochus loci, vel ejus substitutus, sit praesens ita contractui Matrimoniali, ut intelligat, quid agatur. Unde Ratio 2. Parochus non est minister Sacramenti Matrimonii, sed solum testis, qualitate Parochi instructus: sed in teste per se & de Jure non requiritur consensus, vel intentio agendi testem, sed tantum talis praesentia, dum geritur aliquod negotium, ut intelligat, quid agatur. *l. 209. ff. de P. s.* Atqui ita fuit praesens Parochus noster negotio & contractui Matrimoniali, quem inierunt Paris & Helena, ut probe intelligeret, quid ageretur: ergo.

Ad 1. ex oppositis *N. Min.* Actus non operantur ultra intentionem agentium in iis negotiis, in quibus requiritur de Jure Naturali vel Positivo consensus & intentio agentium: at verò, ubi consensus & intentio agentis nullo Jure requiritur, uti in teste, qui utique invitissimus, vel dolo inductus, potest aliquid intelligere, & quid geratur, percipere, ac proinde eo testimonium ferre, operatur testimonium ultra vel etiam contra intentionem ferentis testimonium. *Scire enim, non etiam velle is debet (qui testis est, & esse debet) nam & invito eo recte fit, quod visum est, diser-*

ris

tis verbis ait *l. 209. cit.* Ad 2. Non attenditur, quod fit casualiter & incidenter, respectu eorum, qui casualiter & præter vel contra intentionem aliquid faciunt, vel fit aliunde, esto; attenditur tamen respectu illius, qui, quod respectu ipsius fit casualiter vel incidenter, debet esse testis; quia etiam casualiter præsentis possunt satis intelligere, quid agatur, vel actum sit. Dein illæ duæ leges, si rite inspiciantur, nihil faciunt ad rem, & sunt extra rhombum. Ad 3. *N. min.* nam Tridentinum nec verbulò indicat, testes Matrimoniales debere esse rogatos, & declarationes aliæ *Cardd.* apud *Reiffenstuel b. r. n. 108. in fin.* dicunt, Parochum esse *adhibendum*, utique formaliter & sufficienter, *etiamsi ex alia causa vocatus sit, vel invitus & compulsus adsit.* Et per has declarationes explicantur

illæ, quas afferunt *Boslius & Pontius*, quæ insuper ex eo etiam vim non habent, quòd non essent comprehensivæ, sed extensivæ Tridentini ultra illius verba, si requirerent testes vel Parochum prius rogatos. Ad *Confirmationem N. Couf.* quia de Testamentis est in Jure clare expressum, quòd testes debeant esse rogati: de Matrimonio nihil reperitur expressum: Jura autem irritantia testimonium sunt odiosa, consequenter non extendenda à casu expresso ad non expressum, à Testamento ad Matrimonia, præsertim cum ratio & intentio Jurium quoad Testamenta & Matrimonia quoad hoc sit dispar ac diversa ut consideranti patebit.

✱ ○ ✱

QUÆSTIO V.

An ex eo, quòd Parochus fuerit extra suam parochiam, dum coram eo Paris & Helena contraherent, Matrimonium reddatur clandestinum & nulum?

AF-